

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM: KAHEEN BHEE -HERHANGİ BİR YER-.....	7
2. BÖLÜM: BAHUT DOOR -ÇOK UZAK-.....	24
3. BÖLÜM: ACHCHHAE -İYİLİK-.....	35
4. BÖLÜM: AHANKAAR -KİBİR-.....	45
5. BÖLÜM: GAPASHAP -DEDİKODU-.....	59
6. BÖLÜM: DABANG -ZORBA-.....	69
7. BÖLÜM: AASHRIT -BAĞIMLI-.....	79
8. BÖLÜM: PEEDIT -KURBAN-.....	90
9. BÖLÜM: DRASHTA -KÂHİN-.....	99
10. BÖLÜM: VIPASSANA -YAŞAMA SANATI-.....	110
11. BÖLÜM: VARYAMANA -RENKLİ-.....	122
12. BÖLÜM: DHAMMA -GERÇEK-.....	131
YAZAR HAKKINDA.....	138

Sonsuzluğun ötesi içinizdedir.

1. BÖLÜM

KAHEEN BHEE -HERHANGİ BİR YER-

“... Sahi nedir sevmek? Bir muma ateş olmak mı, yoksa yanan ateşe dokunmak mı?”

ŞEMS-İ TEBRİZİ

Bir zamanlar Kaheen Bhee, Indus...

Genç adam kızgınlığına hayal kırıklığının eşlik ettiği derin bir çaresizlik içinde yürürken, düşüncelerinin gürültüsü sokak satıcılarının bağırışlarını bastırıyordu. Rahibin evine gitmek yerine her şeyi geride bırakıp kaçabilecek cesareti olmadığı için tam kendine söylenmeye başlamıştı ki tanıdık bir sesi nihayet işitebildi.

“Ravi sağır mısınız? İki saattir arkandan koşturup sesleniyorum.”

Zoraki bir gülümsemeyle,

“Of Prasad! Hiç duymadım dostum, dalmışım... Mars’ın başıma açtığı dertlerden kurtulabilmek için Brahmin* Dashrathi’ye gidiyorum.”

“Mars mı?”

“Annem yine beni biriyle evlendirmek istedi. Kızın çeyizinde yirmi keçi varmış. Bu kez de reddedersem tek keçi vere ni bile bulamayacakmışım ve ailem benim yüzümden itibarını

---

* Kast sisteminde din adamları ve öğretmenlerin yer aldığı en üst sınıf. (Y. N.)

kaybedecekmiş. Bunun beni ilgilendirmediğini ve sevmediğim bir kadınla evlenmek yerine keşiş olmayı tercih ettiğimi söyleyince, ağlayarak bir falcıya gitti. Kadın, engelimin yıldız haritamdaki Mars olduğunu söylemiş. Bu yüzden beni zorla Dashrathi'ye yolladılar.”

“Ravi, bazen seni anlamakta zorlanıyorum. Manu*, eş seçimini ebeveynlere bırakır.”

“Aşk ise Tanrı ve Tanrıçalara...”

“Belli mi olur, bakarsın Dashrathi sayesinde bir aşk evliliği yaparsın ama tuhaf yöntemleri olduğunu duydum.”

“Ne gibi tuhaf şeyler?”

“İnek sidiği içirip büyü yapmak gibi...”

Ravi tiksintiyle,

“Yok artık! Zaten gitmek istemiyordum, şimdi korkudan dizlerim de tutmuyor. Şaka yapıyorsun, değil mi?”

Prasad gülmemek için kendini zorlarken,

“Duyduğumu söylüyorum ama merak etme bugüne dek kimseyi kurbağaya çevirdiğini işitmedim.”

“Shiva** aşkına yemin ederim canıma tak etti, sonunda bir gün gerçekten bir keşiş olacağım...” diye söylenen Ravi tekrar yola koyuldu. İnce bedeni, uzun boyu ve güneşte bronz bir heykel gibi parlayan esmer teniyle genç kızların hayranlık dolu bakışlarını fark etmeden rahibin evine vardı.

Nefes nefese kalan genç adamı evin kapısında karşılayan Sudra*** içeri aldığı anda, saygıyla rahibin önünde diz çöküp selamladı.

Genişçe bir basamağın üzerinde, her zamanki bembeyaz kıyafetiyle bağdaş kurmuş olan yaşlı adam, yere oturabileceğini nazik bir el hareketiyle işaret edip,

“Hoş geldin evlat. Koskoca bir adam olmuş ve işleri bile devralmışsın. Babanla beraber geldiğinde yaptığın yaramaz-

---

* Brahmin Kanunnamesi. (Y. N.)

** Hinduizm'de bir tanrı. (Y. N.)

*** Hizmetkârların (kölelerin) oluşturduğu kast sisteminin en alt sınıfı. (Y. N.)

lıkları dün gibi hatırlıyorum. Sakallar pek yakışmış; sadece muzip, kara gözler aynı kalmış.”

“Teşekkür ederim efendim. Evet, artık dükkânı ben idare ediyorum ve arada kardeşim yardım ediyor. Babam epey yaşlandı, hastalığı ilerliyor ama tüm ailem ettiğiniz duaların neticesinde refah içinde.”

“Bunları duyduğuma sevindim ama annenin seninle ilgili şikâyetleri var: Sözü dinlemiyormuşsun ve Mars’la başın dertteymiş...”

Rahiple tartışmanın olanaksız olduğunu bilen Ravi,

“Eminim sayenizde annemin endişeleri de son bulacaktır,” dedi ve kestirip attı. Yaşlı adamın bir dizi ritüeli bitirmesini beklerken aklından geçen tek şey bir an önce oradan ayrılabilmekti. Her şey sona erip Sudra’nın getirdiği içeceği midesinin bulandığı gerekçesiyle geri çevirdiğinde yalan söylemiyordu. Dashrathi içmesi için ısrar etmeyince derin bir nefes aldı ve yanındaki torbaya uzanıp,

“Minnettarlığımızın bir göstergesi olarak; ailem ve kendi adıma teşekkür etmek isterim. Ayrıca kabul ederseniz size ve eşinize hediyeler getirdim,” dedi ve elleriyle yaptığı değerli mücevherleri çıkardı.

Rahip, “Karım maalesef evde değil ama kızım hediyeleri onun adına alır. İleteceğinden kuşkun olmasın” dedikten sonra Sudra’ya döndü: “Mansi, Devanshi’ye yanımıza gelmesini söyle.”

Genç kadın içeri girdiğinde, Ravi onun gerçek olabileceğine inanamıyordu. Fildişinden yapılmış bir porselen gibi teni, lotus çiçeğinin renklerini andıran pembe beyaz elbisesi, ensesinde toplanmış kömür siyahı saçları ve sürmeli ela gözleriyle karşısında duran bir kadın değil, adeta tanrıçaydı. O yanına yaklaşırken ayağa kalkmak son anda aklına geldi. Odadaki tütsüyle birlikte Devanshi’den yayılan amber kokusu Ravi’de afyon etkisi yaratmıştı. Kekeleyerek,

“Buyurun hanımım,” deyip mücevherleri verdi. Devanshi utangaç bir tavırla başını eğip teşekkür etti ve yanlarından

hemen ayrıldı. Ravi yerine tekrar oturduğunda düşünebildiği tek şey Devanshi'ydi ve Brahmin'in sesini duymasına rağmen neler dediği konusunda en ufak bir fikri yoktu.

Dashrathi sesini hafifçe yükselterek sorusunu tekrarladı:

“Ravi, babanın sağlığı için dua ettim, benden istediğin başka bir şey var mı diyorum sana?”

Kendine geldiğinde, hislerini rahibin yüzünden okuyabileceği korkusuyla,

“Hayır efendim. Kusura bakmayın lütfen, bugün ilk defa tek başıma huzuruza geldim. Heyecanımdan dolayı biraz aptallaştım, izninizle yanınızdan ayrılıyım. Çok çalışıyorum, dükkâna gidip hemen işe koyulayım,” diyebildi.

“Senin için tez zamanda evlilik ve bol çocuk diledim. Eminim ki Ganesha* önündeki tüm engelleri kaldıracaktır.”

“Teşekkürler efendim. Dualarınızın karşılık bulacağına eminim ve en kısa sürede sizi tekrar ziyaret edeceğim,” deyip kendini dışarı attığında Ravi için dünya artık bambaşkaydı.

Gökyüzünün mavisi safire dönmüş, bulutlara Devanshi'nin resmi çizilmişti. Zümrüt tonlarına bürünmüş yapraklardaki yağmur damlaları birer pırlanta gibi parlıyordu.

Şehrin kargaşasına tekrar daldığında bile aşkın büyüğü devam etti. Daracık sokaklardan geçerken boylu boyunca uzanan ve yolu olduğu gibi kapatan ineği görünce söylenmek yerine, boynuna sarılıp kafasına kocaman bir öpücük kondurdu.

Berbat sesine aldırılmadan avazı çıktığı kadar yüksek sesle söylediği aşk şarkılarıyla yoluna devam ederken onu seyredenler deli hallerine kahkahalarla gülüyordu. Nihayet Prasad'ın yanına gelebildiğinde yüzündeki aptalca gülümseme hâlâ silinmemişti.

Dükkânın kapısında tek kelime dahi etmeden dikilen Ravi'nin garip tavırlarından endişelenen Prasad,

“Oğlum, iyi misin? Dashrathi gerçekten sihir mi yaptı?” dedi ve elindeki kumaşı fırlatıp telaşla yanına koştu. Yüzüne

* Hinduizm'de bir tanrı. (Y. N.)

dikkatlice bakabilmek için parmak uçlarında yükselerek, “Bu bakışlar hiç normal değil. Anlatsana, neler oldu?”

Ravi onun sorularına aldırış dahi etmeden yeni bir şarkıya başladı.

“Benim için hayat bugün başladı sevgilim. Ben, bugün yeniden doğdum ve sadece sana doğdum.”

“Yemin ederim korkmaya başladım, kendine gel!”

Yüzüne yediği sertçe bir tokatla irkilen Ravi nihayet arkadaşına bakabildi.

“Evet, büyülendim. Âşığım oğlum hem de deliler gibi...”

“Sen ciddi misin? Rahibe gideli sadece birkaç saat oldu. Hangi arada âşık oldun?”

“Zaten her şey orada başladı. Ah Devanshi! Ateşinle beni yaktın, kavurdun...” diye inledi.

“Devanshi de kim?”

“Dashrathi’nin kızı...” dedi hülyalı gözlerle ve “Prasad, onu bir görseydin, tanrıçaların bile kıskanacağı kadar güzel,” diye ekledi.

“Ravi sen çıldırdın mı?” diye bağırdı Prasad. “Âşık olacak başka bir kız bulamadın mı? Kendi dengin bir Vaishya* bulsana. Düzene aykırı davranamazsın!”

Ravi omuzlarını silkeleyerek,

“Oysa bir saat öncesine kadar herkesin derdi benim evlenmek istemiyor olmamdı... Her şeyi karma ya da yıldızlara bağlayan bu sistemin, sıra duygulara geldiğinde ‘kanun’ demesi sence de saçma değil mi? Oysa bu benim umurumda değil! Bir yolunu bulup ona hislerimi anlatacağım ve evlenmeyi isteyeceğim.”

Prasad, yoldan geçenlerin işitmesinden korkarak sesini alçalttı.

“Birileri duyarsa kelleni alır, bunu biliyorsun değil mi? Saklılık etme! Umarım böyle bir şey yapmazsın. Hadi yaptırı diyelim, dilerim o kız senden daha akıllı çıkar ve cazibene

* Vaishya: Tüccar ve çiftçilerden oluşan, kastın üçüncü sınıfı. (Y. N.)

kapılıp peşinden gelmez.” Elini Ravi’nin omuzuna koyup, “Onun cezası seninkinden bile beter olur...”

Ravi kararlı bir halde kapıya yöneldi.

“Eninde sonunda bir yolunu bulacağım, lütfen kafana takma. Eğer Devanshi’yi ikna edebilirim her sorunu çözeceğim.”

“Sen hayatımda gördüğüm en büyük aptalsın!”

Prasad’ın söylenmesine aldırmadan kendini sokağa attı. Akşam yatağa girdiğinde Devanshi’nin hayali yanı başındaydı. Kalbinden geçenleri ona bir an önce anlatmayı düşünürken bütün gece uyumadan plan yaptı. Ama Prasad’ın yardım etmesi gerekiyordu ve onu ikna etmek zorunda kalacaktı.

Sabah erkenden yanına gittiğinde Prasad dokuma tezgâhını henüz açmıştı. Ravi’yi karşısında görünce,

“Umarım aklın başına gelmiştir. Senin yüzünden sabaha kadar uyumadım,” dedi esneyerek.

“Dostum yardımın gerekli, sen olmadan bu işi becerebilmem zor.” Arkadaşının sesini alçaltmasını işaret edip kapıyı kapattı.

Onun yüzündeki ısrarcı ifadeyi gören Prasad sandalyesinde doğrularak,

“Sakın beni bu işe karıştırma. İkimizi birlikte yakarsın!”

“Lütfen beni bir dinle. Eğer aklına yatmazsa başka bir şey düşünürüm,” dedi Ravi ve Prasad çaresizce ellerini kaldırıırken devam etti: “Bak, ben daha dün rahibin yanındaydım yani yakın zamanda tekrar uğramam dikkat çeker. Hediyecek kumaşlarını alıp oraya gitmeni istiyorum. Devanshi için bir mücevher hazırlayıp kutusuna mesaj bırakacağım. Onu verirken sadece evin hanımı için hediye getirip küçük hanımı düşünmediğimden dolayı mahcup olduğumu anlattırısın. Eğer yakalanırsan, nottan haberin olmadığını söyle ve beni suçla. Bunun dışında yapman gereken hiçbir şey yok.”

“İyi de ne halt etmeye geldiğimi söyleyeceğim?”

“Herkesin tanrılardan istediği bir şeyler vardır. Yoksa bile uyduruver...”